

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2021. szeptember 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus hírközlés – (EU) 2015/2120 rendelet – 3. cikk – Nyílt internet-hozzáférés – A 3. cikk (1) bekezdése – A végfelhasználók jogai – A 3. cikk (2) bekezdése – A végfelhasználók jogainak gyakorlását korlátozó megállapodások és kereskedelmi gyakorlatok tilalma – A 3. cikk (3) bekezdése – A forgalom hátrányos megkülönböztetéstől mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettség – Ézszerű forgalomszabályozási intézkedések alkalmazására vonatkozó lehetőség – »Nullás díjszabású« kiegészítő tarifaopció – A »nullás díjszabás« barangolás esetén való kizárása”

A C-854/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Köln (kölni közigazgatási bíróság, Németország) a Bírósághoz 2019. november 22-én érkezett, 2019. november 18-i határozatával terjesztett elő

a Vodafone GmbH

és

a Bundesrepublik Deutschland (képviseli: a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen)

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Wahl tanácselnök (előadó), F. Biltgen és J. Passer bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Vodafone GmbH képviseletében D. Herrmann Rechtsanwältin,

* Az eljárás nyelve: német.

- a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen képviselőjében C. Mögelin és F. Still, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében J. Möller és D. Klebs, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és J. M. Hoogveld, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőjében A. Posch, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében T. Scharf, G. Braun és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 310., 1. o.) módosított, az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló, 2012. június 13-i 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 172., 10. o.; a továbbiakban: barangolási rendelet) 6a. cikkének és 6b. cikke (1) bekezdése első albekezdésének, valamint a méltányos használatra vonatkozó feltételek alkalmazására és a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlése fenntarthatóságának értékelési módszertanára, valamint a barangolásszolgáltatók által az értékelés céljából benyújtandó kérelemre vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2016. december 15-i (EU) 2016/2286 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2016. L 344., 46. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 2. cikke (2) bekezdésének és 4. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Vodafone GmbH és a Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (szövetségi villamosenergia-, gáz-, hírközlési, postai és vasúti hálózati ügynökség, Németország; a továbbiakban: Bundesnetzagentur) által képviselt Bundesrepublik Deutschland (Németországi Szövetségi Köztársaság) között azzal kapcsolatban folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy a Bundesnetzagentur a határozatában bizonyos internet-hozzáférési szolgáltatások megszüntetésére kötelezte a Vodafone-t.

Jogi háttér

- 3 A 2015/2120 rendelet (6), (8) és (9) preambulumbekkezdése kimondja:
„(6) Biztosítani kell a végfelhasználók számára a jogot, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatásokon keresztül információkhoz és tartalmakhoz hozzáférhessenek, azokat terjeszthessék, továbbá hogy megkülönböztetéstől mentesen vehessenek igénybe és nyújthassanak alkalmazásokat, illetve szolgáltatásokat. [...]

[...]

- (8) Internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtása során e szolgáltatások nyújtóinak minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától vagy a fogadójától, a tartalmától, az alkalmazástól vagy a szolgáltatástól, illetve a végberendezéstől függetlenül kell kezelniük. Az uniós jog általános elveivel és az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.
- (9) Az ésszerű forgalomszabályozás célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom – és ennél fogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások – meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire. Az internet-hozzáférési szolgáltatók által alkalmazott ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseknek átláthatóknak, megkülönböztetéstől menteseknek és arányosoknak kell lenniük, és azok alapját nem képezhetik kereskedelmi megfontolások. Az a követelmény, hogy a forgalomszabályozási intézkedések megkülönböztetéstől mentesek legyenek, nem zárja ki, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében olyan forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak, amelyek különbséget tesznek a forgalom objektíven különböző kategóriái között. A minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása érdekében bármely ilyen különbségtételt csak a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelmények (például késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés vagy sávszélesség) alapján lehet alkalmazni, kereskedelmi megfontolások alapján nem. Az ilyen különbséget tevő intézkedéseknek arányosoknak kell lenniük a minőség összességében való optimalizálásának céljával, és az egyenértékű forgalmat azonos módon kell kezelniük. Ezen intézkedések a szükségesnél hosszabb ideig nem tarthatók fenn.”

4 E rendelet „Tárgy és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet közös szabályokat határoz meg az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítása céljából.”

5 Az említett rendeletnek „A nyílt internet-hozzáférés biztosítása” című 3. cikke az (1)–(3) bekezdésében a következőket mondja ki:

„(1) A végfelhasználók számára jogosultságot kell biztosítani az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáférésre és azok terjesztésére, az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára és nyújtására, valamint az általuk választott végberendezések használatára, függetlenül a végfelhasználó vagy szolgáltató helyétől, illetve az információ, tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás helyétől, származásától vagy rendeltetésétől.

[...]

(2) Sem az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között az internet-hozzáférési szolgáltatás kereskedelmi és technikai feltételei és jellemzői – így például az ár, az adatmennyiség vagy a sebesség – tekintetében létrejött megállapodások, sem pedig az internet-hozzáférési szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatja a végfelhasználó (1) bekezdésben megállapított jogainak gyakorlását.

(3) Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül annak küldőjétől és fogadójától, a hozzáfért vagy terjesztett tartalomtól, az igénybe vett vagy nyújtott alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól, valamint a használt végberendezéstől – megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.

Az első albekezdés nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak. Ahhoz, hogy az intézkedéseket ésszerűnek lehessen tekinteni, azoknak átláthatóknak, megkülönböztetésmentesnek és arányosnak kell lenniük, és nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. Az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a konkrét tartalmak nyomon követését, és az intézkedéseket nem lehet a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.

Az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak a második albekezdésben említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét tartalmakba, alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve, ha ez az alábbiak elérése érdekében szükséges, és akkor is csak az alábbiak eléréséhez szükséges időtartamra:

- a) az internet-hozzáférési szolgáltatóra vonatkozó uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett uniós jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó, az uniós jognak megfelelő intézkedéseknek való megfelelés, ideértve a bírósági végzéseket, illetve a megfelelő hatáskörrel felruházott közigazgatási szervek határozatait is;
- b) az integritás és biztonság megőrzése a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében;
- c) közelgő hálózati torlódás megelőzése, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentése, amennyiben biztosított az egyenlő bánásmód a forgalom azonos típusai tekintetében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 A Vodafone az információs és kommunikációs technológiák ágazatában működő vállalkozás.
- 7 E vállalkozás az ügyfeleinek az alapdíjcsomag kiegészítéseként a „Vodafone Pass”-nak („Video Pass”, „Music Pass”, „Chat Pass” és „Social Pass”) nevezett, „nullás díjszabású” ingyenes tarifaopciókat kínál. E tarifaopciók anélkül teszik lehetővé a Vodafone partnervállalkozásai szolgáltatásainak igénybevételét, hogy az e szolgáltatások igénybevétele során felhasznált adatmennyiséget beszámítanak az alapdíjcsomagban foglalt adatmennyiségbe. Mindazonáltal az átviteli sebességnek az alapdíjcsomagban foglalt adatmennyiség felhasználását követően való csökkentése a partnervállalkozások szolgáltatásainak igénybevétele esetén is alkalmazandó. Az első választott tarifaopciót az alapdíjcsomag már tartalmazza, és az ügyfelek felár fizetése ellenében más tarifaopciókat is választhatnak.

- 8 Az általános szerződési feltételek előírják, hogy e tarifaopciók csak belföldön érvényesek. A partnervállalkozások szolgáltatásainak külföldön történő igénybevétele során felhasznált adatmennyiséget beszámítják az alapdíjsomagban foglalt adatmennyiségbe. A Vodafone fenntartja a jogot arra, hogy a jövőben a többi tagállamban is kínáljon tarifaopciókat. Ebben az esetben olyan „méltányos használatra vonatkozó feltételek” alkalmazandók, amelyek e más államokban tarifaopcióként havonta legfeljebb 5 GB-ot kitevő használatot tesznek lehetővé.
- 9 2018. június 15-i határozatában a Bundesnetzagentur megállapította egyrészt, hogy a barangolási rendeletnek a 2. cikke (2) bekezdésének r) pontjával összefüggésben értelmezett 6a. cikkével ellentétes az, hogy az alapdíjsomagba beszámítják a „Vodafone Pass” külföldön történő használata során keletkezett mobil adatforgalom mennyiségét. Másrészt megállapította, hogy a külföldön történő használatra előírt 5 GB-os korlát ellentétes e rendelet 6b. cikkének a végrehajtási rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésével. Ennélfogva a Bundesnetzagentur megtiltotta a Vodafone-nak, hogy az érintett tarifaopciókat alkalmazza, amennyiben azok ellentétesek az említett rendelkezésekkel.
- 10 2018. július 9-én a Vodafone e 2018. június 15-i határozattal szemben panaszt nyújtott be, amelyet a Bundesnetzagentur 2018. november 23-i határozatával elutasított.
- 11 2018. december 11-én a Vodafone ez utóbbi határozattal szemben keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz. Ennek alátámasztására lényegében arra hivatkozik, hogy a tarifaopciók önálló adatátviteli szolgáltatást képeznek, és nem képezik a barangolási rendelet 6a. cikke értelmében vett egységes szabályozott barangolós adatátviteli szolgáltatás részét. Ezenkívül e tarifaopciók kiegészítő jellegűek, és a végrehajtási rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében vett korlátlan adatcsomagnak felelnek meg.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy ebben az esetben az érintett vállalkozás megsérti-e a barangolási rendeletnek az e rendelet 2. cikke (2) bekezdésének m) pontjával, valamint a végrehajtási rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével és 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 6a. és 6b. cikkét.
- 13 E körülmények között a Verwaltungsgericht Köln (kölni közigazgatási bíróság, Németország), mivel úgy ítélte meg, hogy az alapjogvita eldöntéséhez az uniós jog értelmezése szükséges, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) a) Abban az esetben, ha az olyan mobiltarifa, amelyet az ügyfelek külföldön is használhatnak, és amely a mobil adatforgalom tekintetében a tarifában foglalt havi adatmennyiséget ír elő, amelynek felhasználását követően az átviteli sebesség korlátozásra kerül, egy olyan ingyenes tarifaopcióval bővíthető, amelynek alapján belföldön anélkül vehetők igénybe bizonyos, a távközlési vállalkozás partnervállalkozásai által nyújtott szolgáltatások, hogy az e szolgáltatások igénybevételével felhasznált adatmennyiséget beszámítanák a mobiltarifában foglalt havi adatmennyiségbe, miközben külföldön az érintett adatmennyiség beszámításra kerül a mobiltarifában foglalt havi adatmennyiségbe, úgy kell-e értelmezni [a barangolási rendeletnek] a 2. cikke (2) bekezdésének m) pontjával összefüggésben értelmezett 6a. cikke értelmében vett szabályozott barangolós adatátviteli szolgáltatás fogalmát, hogy a mobiltarifát és a tarifaopciót egységes szabályozott barangolós adatátviteli szolgáltatásnak kell minősíteni, aminek

következtében a partnervállalkozások által nyújtott szolgáltatások igénybevételével felhasznált adatmennyiségnek a tarifában foglalt havi adatmennyiségbe történő beszámításának csupán belföldön történő mellőzése nem megengedett?

- b) Az első kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni [a barangolási rendelet] 6a. cikkét a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben, hogy a partnervállalkozások által nyújtott szolgáltatások igénybevételével külföldön felhasznált adatmennyiségnek a mobiltarifában foglalt havi adatmennyiségbe történő beszámítása többletdíj felszámításának minősül?
- c) Az első kérdés a) pontjára és az első kérdés b) pontjára adandó igenlő válasz esetén: Ez akkor is érvényes, ha a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a tarifaopcióért díjat számítanak fel?
- 2) a) Az első kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni [a barangolási rendelet] 6b. cikke (1) bekezdésének első albekezdését a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben, hogy magának a tarifaopciónak a tekintetében is előírhatnak méltányos használatra vonatkozó feltételeket (»fair use policy«) a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatára?
- b) Az első kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz és a második kérdés a) pontjára adandó nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni [a barangolási rendelet] 6b. cikke (1) bekezdésének első albekezdését a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben, hogy a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatával kapcsolatos, méltányos használatra vonatkozó közös feltételeket (»fair use policy«) mind a mobiltarifa, mind a tarifaopció tekintetében előírhatnak, aminek következtében a mobiltarifa teljes belföldi kiskereskedelmi árát, illetve a mobiltarifa és a tarifaopció teljes belföldi kiskereskedelmi árának összegét kell alapul venni a közös »fair use policy« keretében rendelkezésre bocsátandó adatmennyiség meghatározása során?
- c) Az első kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz és a második kérdés a) és b) pontjára adandó nemleges válasz esetén: A jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben alkalmazandó-e analógia útján [a barangolási rendelet] 6b. cikke (1) bekezdésének a [végrehajtási rendelet] 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezett első albekezdése olyan módon, hogy magának a tarifaopciónak a tekintetében is előírhatók méltányos használatra vonatkozó feltételek (»fair use policy«)?
- 3) a) A második kérdés a) vagy c) pontjára adandó igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni [a barangolási rendelet] 6b. cikke (1) bekezdésének a [végrehajtási rendelet] 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével és 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett első albekezdése értelmében vett korlátlan adatcsomag fogalmát, hogy az olyan tarifaopció, amelyért díjat számítanak fel, önmagában véve korlátlan adatcsomagnak minősül?
- b) A harmadik kérdés a) pontjára adandó igenlő válasz esetén: Ez a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben is érvényes, amikor a tarifaopcióért nem számítanak fel díjat?
- 4) A második kérdés a) vagy c) pontjára adandó igenlő válasz és a harmadik kérdés a) vagy b) pontjára adandó nemleges válasz esetén: A jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben úgy kell-e értelmezni [a barangolási rendelet] 6b. cikke (1) bekezdésének a [végrehajtási rendelet] 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezett első albekezdését, hogy a mobiltarifa teljes belföldi kiskereskedelmi árát azon adatmennyiség meghatározása során is figyelembe kell venni, amelyet a külön csak a tarifaopcióra vonatkozó »fair use policy« keretében a barangolást végző ügyfél számára biztosítani kell?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 14 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együtt vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a barangolási rendeletnek az e rendelet 2. cikke (2) bekezdésének m) pontjával, valamint a végrehajtási rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésével és 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 6a. és 6b. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezésekkel ellentétes a barangolás során történő használat valamely „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatti korlátozása.
- 15 Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy a „nullás díjszabású” tarifaopció olyan kereskedelmi gyakorlat, amely révén az internet-hozzáférési szolgáltató a partnerei által kínált valamely alkalmazáshoz vagy konkrét alkalmazási kategóriához kapcsolódó adatforgalom egészére vagy egy részére előnyösebb vagy „nullás díjszabást” alkalmaz. Ezen adatokat tehát nem számítják be az alapdíjsomag keretében vásárolt adatmennyiségbe. Az ilyen, korlátozott díjsomagok keretében kínált opció így lehetővé teszi az internet-hozzáférési szolgáltatók számára, hogy növeljék ajánlatuk vonzerejét.
- 16 Így a Bíróság elé terjesztett kérdések, amelyek arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék az előterjesztő bíróság számára, hogy a „nullás díjszabású” tarifaopcióhoz kapcsolódó használati feltételek jogszerűségéről határozzon, azon az előfeltevésen alapulnak, hogy az ilyen tarifaopció maga összeegyeztethető az uniós joggal, különösen a 2015/2120 rendelet 3. cikkével, amellyel a jogalkotó az internet nyitottságának és semlegességének elvét kívánta rögzíteni.
- 17 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének e rendelet (6) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése nemcsak a végfelhasználóknak az információkhoz és tartalmakhoz való hozzáféréshez, az alkalmazások és szolgáltatások használatához, az információk és tartalmak terjesztéséhez, hanem az alkalmazások és szolgáltatások nyújtásához való jogát is rögzíti.
- 18 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében egyrészt az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között kötött megállapodások, másrészt e szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatja a végfelhasználók ezen cikk (1) bekezdésében megállapított jogainak gyakorlását.
- 19 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése mindenekelőtt azt írja elő az első albekezdésében, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül többek között az igénybe vett alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól – hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.
- 20 E 3. cikk (3) bekezdése a második albekezdésében kimondja továbbá, hogy e rendelkezés első albekezdése nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy észszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak, pontosítva egyúttal, hogy ahhoz, hogy az ilyen intézkedéseket észszerűnek lehessen tekinteni, először is azoknak átláthatóknak, hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lenniük, másodsor nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a forgalom meghatározott kategóriái közötti objektív műszaki különbségeken kell alapulniuk, harmadszor pedig az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a tartalom nyomon követését, és nem lehet azokat a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.

- 21 Végül az említett 3. cikk (3) bekezdése a harmadik albekezdésében előírja, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak az e rendelkezés második albekezdésében említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és különösen nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba, illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve ha ez uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó intézkedéseknek való megfelelés, vagy a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében az integritás és biztonság megőrzése, vagy pedig a hálózati torlódás megelőzése, valamint hatásainak csökkentése érdekében meghatározott ideig szükséges.
- 22 E különböző rendelkezések, amint az a 2015/2120 rendelet 1. cikkéből következik, az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítására irányulnak (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 23–27. pont).
- 23 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak már volt alkalma kifejteni, hogy amennyiben az internet-hozzáférési szolgáltató magatartása összeegyeztethetetlen a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével, el lehet tekinteni annak megállapításától, hogy e magatartás megfelel-e az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeknek (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 28. pont).
- 24 Következésképpen a minden internetes forgalom egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettség megsértése nem igazolható a szerződési szabadság ugyanezen rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében elismert elve alapján.
- 25 Másodszor a Bíróság azt is hangsúlyozta, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével ellentétes minden olyan intézkedés, amely ellentétes a forgalom egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettséggel, amennyiben az ilyen intézkedés kereskedelmi megfontolásokon alapul.
- 26 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy – amint az a jelen ítélet 19. pontjából kitűnik – a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének e rendelet (8) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett első albekezdése az internet-hozzáférési szolgáltatók számára a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmód általános kötelezettségét írja elő, amelytől semmilyen esetben sem lehet az e szolgáltatók által alkalmazott kereskedelmi gyakorlatok vagy a végfelhasználókkal kötött megállapodások útján eltérni (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 47. pont).
- 27 Továbbá a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdéséből, valamint e rendelet (9) preambulumbekkezdéséből – amely fényében kell ezen albekezdést értelmezni – kitűnik, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak, miközben tiszteletben kell tartaniuk ezt az általános kötelezettséget, továbbra is lehetőségük van észszerű forgalomszabályozási intézkedések elfogadására. E lehetőség azonban többek között attól a feltételtől függ, hogy az ilyen intézkedések a „szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére

vonatkozó, objektíven különböző követelményeken”, ne pedig „kereskedelmi megfontolásokon” alapuljanak. Különösen ilyen „kereskedelmi megfontolásokon” alapulónak kell tekinteni az internet-hozzáférési szolgáltató által bármely végfelhasználó tekintetében alkalmazott minden olyan intézkedést, amely – anélkül, hogy ilyen objektív különbségeken alapulna – azt eredményezi, hogy nem kezelik egyenlően és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen a tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó különböző szolgáltatók által kínált tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 48. pont).

- 28 Márpedig az olyan „nullás díjszabású” tarifaopció, mint amelyről az alapügyben is szó van, az internetes forgalmon belül kereskedelmi megfontolások alapján tesz különbséget azáltal, hogy nem számítja be az alapidíjcsomagba a partnerek által nyújtott alkalmazások felé irányuló forgalmat. Következésképpen az ilyen kereskedelmi gyakorlat nem felel meg a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében előírt, a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmódra vonatkozó általános kötelezettségnek.
- 29 Hangsúlyozni kell, hogy e kötelezettségzegés, amely magából az ilyen tarifaopció ösztönző jellegéből következik, attól függetlenül fennáll, hogy az alapidíjcsomag kimerítését követően továbbra is szabadon hozzáférhetnek-e az internet-hozzáférési szolgáltató partnerei által szolgáltatott tartalomhoz, vagy sem.
- 30 Egyébiránt nincs jelentősége annak, hogy az ilyen opció a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodás hatálya alá tartozik-e, amint arra a jelen ítélet 24. pontja emlékeztetett, vagy hogy az az ügyfél vagy tartalomszolgáltató tényleges kérésének kielégítésére irányul.
- 31 Végül a szabályozási intézkedések tekintetében előírt kivételek nem vehetők figyelembe, mivel a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően az ilyen intézkedések nem alapulhatnak az internet-hozzáférési szolgáltató által folytatott kereskedelmi stratégián.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság által közölt információkból kitűnik, hogy a tarifaopció barangolás során történő használatának korlátozása, amelyre az e bíróság által feltett valamennyi kérdés vonatkozik, kizárólag a „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatt kerül alkalmazásra.
- 33 Márpedig, mivel az ilyen tarifaopció ellentétes a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel, ezen ellentét továbbra is fennáll, függetlenül a kínált tarifaopciókhoz kapcsolódó használati feltételek – mint amilyen az alapügyben a tarifaopció belföldön kívül történő használatának korlátozása – formájától vagy jellegétől.
- 34 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a barangolás során történő használat valamely „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatti korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.

A költségekről

- 35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a barangolás során történő használat valamely „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatti korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.

Aláírások